

Renesance v hudbě

Renesance – období cca. **14.-16. století** – v každé části Evropy jinak, začátek v Itálii koncem 13. stol
Změny ve společnosti – oslabení pozice církve (katolická církev se rozpadla na několik protestantských odnoží – husitská církev, reformovaní, evangelíci, luteráni, kalvinisti atd.)

Ve srovnání se středověkem renesance znamenala návrat k člověku, jeho pozemskému životu

Objevy nových světadílů (severní a jižní Ameriky), nové námořní cesty a tím spojený rozvoj obchodu, řemesel, lékařství (1. pitva)

Objev knihtisku v 1447 – **Johannes Gutenberg**

Znaky umění v renesanci:

Realismus – snaha o věrné napodobení (např. sochařství a malířství), podobně jak v antice

Vědecký základ – umělci se zabývali optikou, anatomii, první využití perspektivy

Nacionalizace umění – umění se dělí i podle typických znaků pro národ a literatura (a hudba) se píše i v jiných jazycích než latině

Umělci se snažili navázat na umění antiky, hlavně řecké (ve výtvarném umění) a taky římské (literatura)

Dál se rozvíjela polyfonie – různé vícehlasé skladby

Oblíbenou formou byl kánon (zrcadlový i račí)

V hudbě se osamostatnili hudební nástroje

Psalí se pro ně samostatné skladby

Například virtuózní skladby pro varhany a v Anglii pro virginal (druh cembala)

Orlando di Lasso

- žil v 16. Století
- vlámský skladatel, představitel vrcholné renesanční hudby
- dlouho působil jako kapelník v Mníchově na dvoře vévody Albrechta
- tvořil složité polyfonické skladby
- psal: mše, moteta, šansony, madrigaly, německé písně, duchovní písně

Giovanni da Palestrina

- žil v 16. Století
- italský hudební skladatel a varhaník
- vytvořil vlastní styl a capella = zpěv bez doprovodu nástrojů
- jeho skladby jsou typicky klidné a vyvážené
- skládal mše, moteta, ofertoria, hymny a madrigaly

Chrámová hudba se rozpadla na:

Katolickou

Protestantskou

Nové hudební nástroje:

Housle, trubka, fagot, pozoun, cembalo, spinet